

UTAK

Az utak. Mindig ott voltak, és mégis sosem figyelünk rájuk igazán. Azt hisszük, csak föld és kő, amit egyszerűen csak taposunk, ahogy haladunk valamerre. De valójában az utak sokkal többek ennél. Minden út egy történet. És minden lépés egy döntés. Vajon hová visz? Vagy talán az a fontosabb, hogy honnan indul? Voltak utak, amelyek végtelennek tűntek, s voltak, amelyek hirtelen véget értek, egy kanyar mögött eltűnve. És én mindig elhittem, hogy irányíthatom az utat, hogy tudom, merre tartok. De egy nap ráébredtem, hogy nem az utak visznek minket előre, hanem mi visszük magunkkal az utakat. Voltak pillanatok, amikor el akartam térni a kijelölt ösvénytől. Félttem, hogy az út, amelyen járok, nem vezet sehová. De aztán rájöttem: az elágazások, a kanyarok, még a zsákutcák is mind – mind részei annak, amit keresünk. Minden döntés, amit meghozunk, minden irány, amelyet választunk, valahogy mindig oda vezet, ahová tartanunk kell. Az utak néha magányosak. Olyan sokszor hittem, hogy egyedül járom őket. De minden kavics, minden fűszál, minden pillanat valahogy mégis emlékeztetett arra, hogy soha nem vagyunk teljesen egyedül. Az utak keresztezik egymást, találkozunk emberekkel, akik talán csak egy rövid szakaszon haladnak velünk. És ez rendben van. Az ő útjuk nem a miénk, de mégis tesznek valamit a mi történetünkhöz. És akkor jön a felismerés, az amit talán egész életemben kerestem, hogy nem az számít milyen utat választok, hanem az, hogy hogyan lépek rá. Hogy merem-e vállalni a kockázatot, a bizonytalanságot, hogy néha eltévedek. Hogy merem-e elfogadni, hogy az út olyamkor göröngyös, és néha nem látom a végét. De tudom, hogy minden lépés amit megteszek, közelebb visz ahhoz, aki lenni akarok. Az utak soha nem egyformák. Minden út egy új lehetőség, egy új kaland. De a legfontosabb talán az, hogy végül ráébredünk: az út nem kívül van. Az út bennünk van. És amíg ezt megértjük, addig minden lépés, minden irány, minden út a helyes.